

Toen het avond was geworden sprak Jezus tot hen : laat ons oversteken naar de andere oever.
Marcus IV - 35.

VROOM AANDENKEN AAN
René DE VLEESCHAUWER

(« PAULKE »)

echtgenoot van

Marguerite SAEYTIJDT,

geboren te Nederbrakel op 19 augustus 1892 en overleden in de St.-Franciscuskliniek te Brakel (Opbrakel) op 25 maart 1975.

Oudstrijder — Oorlogsinvalid
Vuurkruiser 1914-1918

Drager van verscheidene Militaire Eretkens
Erelid van de Kon. Harmonie « De Eendracht »

Veel heb ik niet gevraagd en toch heb ik veel gekregen : een gelukkig gezin, een schone familie, vele, vele goede vrienden... in één woord, gelukkig zijn.

Zeker, van de oorlog 1914-1918 kwam ik niet terug zonder enig letsel. Maar, mijn bezorgde Marguerite heeft mij verzorgd zoals geen één. Mijn kinderen en kleinkinderen, mijn familie, brachten mij veel genegenheid en liefde, mijn trouwe klanten veel plezier.

Gewis, de oudstrijders lagen me zeer aan 't hart; elk afsterven, elk wegvallen van een strijdmakker viel mij zwaar en pijnlijk. Menigmaal, ook op mijn oude dag, heb ik het front en zijn miserie in mijn nachtdromen opnieuw beleefd en ondergaan. Doch, 's anderendaags, was ik één en al gelukkig dat ik in mijn zetel, daar op 't koerken achteraan, wéér van Gods mooie natuur mocht ge-

nieten : van een mooi geluchte zonder gevaren, van de vogels die géén vliegstuigen zijn, van rozen die mooier zijn als de papavers op de IJzervlakte. Daar op dat koerken kon ik lonken naar al dat moois, lonken naar 't einde van de week... als de kinderen komen.

Als oudstrijder had ik maar één wens : dat onze gruwelijke oorlog niet nutteloos is geweest. Op de naleving van Koning Albert's mooie woorden : « soldaten van de IJzer, gij zijt de eerste schuldeisers van de natie » heb ik maar niet té veel gerekend en... ben zelfs mijnwerker geworden.

Maar ook onder die makkers mijnwerkers ben ik steeds optimistisch gebleven en heb ik me gelukkig gevoeld.

Nu ben ik voor « eeuwig » gelukkig, gelukkig bij de Heer, onze God. Daarom, wees moedig en treur toch niet om mijn heengaan : gij goede en zorgzame lieve echtgenote, brave kinderen en kleinkinderen, gij trouwe zusters en familieleden en ook gij goede vrienden en klanten die over mijn dorpel zijt gekomen, die « Paulke » gelukkig hebt gemaakt.

Daarom ook twee woordekens, woorden die in onze moderne tijd soms zo moeilijk over de lippen komen en toch zo schoon zijn, ik stuur ze U toe tot afscheid in alle eenvoud en gemeend « Dank U »!

Namis op vrijdag 18 april 1975 om 19 u.30 in St.-Pieter te Brakel.

De families DE VLEESCHAUWER-SAEYTIJDT,
danken U ook.

Drukk. De Ruyver, Brakel - Tel. 42 34 70